

Motion

1976/77: 1287

av herr Johansson i Skärstad m. fl.
om framdragandet av kraftledningar

Sträckningen av de kraftledningsgator som i dag läggs ut fastställs utan föregående noggrann undersökning av förhållandena. Följden blir att gator ibland huggs upp men aldrig kommer till användning. Kraftledningen dras i stället fram över andra marker. Den första avverkningen har då gjorts helt i onödan, och betydande arealer skog har gått till spillo. Ett sådant tillvägagångssätt måste givetvis fördömas och borde inte få förekomma, eftersom värdefull ungskog förstörs utan att skogsägaren får skäligen ersättning för skogen jämfört med om han hade kunnat vänta med avverkningen till dess skogen blivit avverkningsmogen.

Men inte heller om de upphuggna gatorna utnyttjas för uppsättning av stolpar och dragning av ledningar är nuvarande system invändningsfritt. Man skall nämligen betänka att den mark som kraftledningen dras över är och förblir "död" som skogsmark betraktad. Den kan inte och får inte användas för nyplantering av skog. Det tillåter inte kraftbolaget. Ett träd som fällt av stormen skall nämligen inte kunna förorsaka skada på kraftledningen. Därför görs kraftledningsgatorna 46 till 60 m breda.

Reglerna för kraftledningsgatornas sträckning bör mot denna bakgrund utformas så att felbedömningar i största möjliga utsträckning undviks. I annat fall offras ofta stora arealer ungskog till ingen nytta. Detta är givetvis alltid ett oerhört slöseri, men det blir speciellt allvarligt i den situation som vi nu upplever med brist på skogsråvaror. I det läget måste ansträngningarna inriktas på att förhindra att värdefull skogsmark och oersättliga skogsråvaror förlösas till ingen nytta.

Det kan tilläggas att kraftledningsgatorna i undantagsfall görs 85 till 100 m breda samt att alla gator blir bredare än beräknats genom den stormfällning som alltid förekommer i gatans kanter, där förut stormskyddade träd blir ett lätt offer för de hårda vindarna.

Ett radikalt grepp vore att dra kraftledningarna i jorden. Detta skulle självfallet bli dyrare än det nuvarande systemet med luftledningar, men den skillnaden skall inte överdrivas. En gata med en bredd av upp till 100 m genom milsvid skog betyder att stora arealer skog skövlas och aldrig tillåts återväxa, och dessutom måste en sådan gata röjas och underhållas kontinuerligt. Vad dylik avverkning betyder för vår råvaruförsörjning ligger i öppen dag. En i marken nedgrävd kraftledning däremot är praktiskt taget underhållsfri och fordrar bara en smal trädfri stig utefter ledningens sträckning. Kostnaderna för att lägga kraftledningen i jorden bör f. ö. ses mot bakgrunden av de oerhörda belopp som vi är beredda att satsa på att ta

hand om det radioaktiva avfallet från våra kärnkraftsreaktorer.

Om det nuvarande ledningssystemet ändå bibehålls, varför då inte dra dubbla ledningar på samma stolpar? I så fall kunde gatorna göras smalare, vilket skulle spara stora skogsarealer.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att hos regeringen begära tillsättande av en utredning med uppgift att framlägga förslag till nya regler som stadgar att noggrann prövning alltid skall göras innan sträckningen av en kraftledning fastställs samt undersöka möjligheterna att i stället för luftledningar använda kraftledningar som dras under jord.

Stockholm den 25 januari 1977

SVEN JOHANSSON (c)

i Skärstad

ARNE PERSSON (c)

i Heden

ARNE MAGNUSSON (c)

i Nennesholm